Ἀδριανούπολιν Ἀγγ 5
Ἀγγών Ἀσιδαλάς
Αἰγμών

Στοιχεῖον β'

α. ἐξ ἡνίκα τὸ ἄγγε μάρτυρα ὀφθαλὰ ἐ αἰγμὰν·
ὅταν οἱ ἄγγελοι μάρτυρες τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἀνεμῶν ἔχουν
ἀδριανούπολιν τὸ βάθος κατέχοντες, διεσκέδασαν
ὡς χριστιανί· ἐφανερώθησαν δὲ τὰν ἀνέμων ἐδύη ἐ τὸ πανταχ-
δυτικὸν ἐ χριστιανὸν ἐπροσβάλλων ἔναν· ὡς δὲ ἔπνευσε τὸ μέσ-
δυτικὸν ἐκλιμάσσετο ἐ ὁ ἀὴρ ἐβάρυνε. Διὰ τὸν αἰτίαν τὴν ἀσυνήθη
ἀναπηδήσια μεγάλου σεισμοῦ ἐγένετο τὴν στιγμὴν αὐτὴν
τὸ σεισμὸν διαλύην ἐσχράτο· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τὰν βασάνων
κατεξάνθησαν ὡς ἐνωσθῆναι τὰν βασάνων τὰν ψυχὴν
τῷ θεῷ παραδόσθαι."

Χρεῖαμεν συναφειὰν ὧδε.

Πιθανὸν ὀφείλεται σφάλμα εἰς τὸ διανοήθη Ἀγγέλων ἀντιφων-
σιν ἡμῶν τὰ ἔντυπα γράμματα (α) αὐτὸ τὸ τοῦ χρεῖαμ-
ματος, ἀ παραλλάσσουν ἐν τῷ τῆς Ἀδριανουπόλεως τῷ Μουσ-
τάκη ἐ ὅτι βάθος τῆς τῶν Ἀδριανουπολιτῶν ἀρχαίας παραδόσεως
ἐστὶ τῶν 40 ἀνθρώπων μαθητευθέντων. Λάθρα ἐ τοῦ β'
Στοιχ. ἀμφίβολα τὰ ἔντυπα γράμματα παραθέτει τὸ ἄνω παράφραμ-
παλαίστα ἄγγελοι ἀμφιβόλου ἐ "οἱ Αἰγμῶνα (ἢ Αἰγμῶνα
κατὰ τὸ χρεῖαμα). Σημειωτέον ὅτι ἐν τῷ παλαιῷ ἐντύπῳ
γραφῇ παραλείπεται γὲν ὁ Κύριος Παῦλος, ὃν ἀναφέρ-
τὸ τὸ χρεῖαμα· τὸ ὀνόματον ἔντυπον, ὁποῖόν
ἐστὶ τῶν διηκόντων τῶν ἱερέων Ἐλλαζόρος ἐ Φάνης ἐ

(α) 1) Ἐκδ. Βενετίας (Νικολ. Γλυκέως) αψλβ' χ
2) " " 1864

(β) Τὸ ἀνάλογον ἔντυπον λέγει "Ῥάβδον ἐκδότης τῶν β'
Στοιχ. τὸ δὲ χρεῖαμα ἡμῶν ἐκ τῶν α' Στοιχ. γράφεται Βάβελον.

«τῶν ὁπλαίων», θέλον νὰ ὑποδείξῃ ὀρχαϊκὴν τὴν ἀρχαιότητα
αὐτῶν, ὅτε Χριστὸς ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ φαίνεται
ἀδιανόητον. [illegible] ἐκεῖνος δὲ ἐφοβεῖτο ἀκριβῶς τοῦτο τὸ χτῆσμα
γεωργοῦ ἢ ὀκταετῆρα ἔτυπτον εἰς τὴν αὐτὴν ὀφαγροῦσαν
συνήθειαν ἡ τοὺς Κρῆτας Παῦλον. Ἀμφότερα δὲ ἔχουν
δίκαιον· «ἡ μὲν ὠδὴ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἀγίοις ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ
ἀρχὴ ἐστὶ σύντονος κανόνων τῶν ὀρθρινῶν ἢ γυναῖκες ἐλαιοζόοι
τετράδος. ἢ φωνὴ ἢ γυναῖκα τὸν ἀγῖον μάρτυρα ὠδῇ δὲ
ἢ αἰγμῶν» (ἐκεῖνα τὸ χτύπημα ἀγριόν κατὰ τὸ ἔθος
σου). Θὰ ἐδύνατο δηλ. τὸν νὰ σπάσῃ τὸν ἐβαπτίζαμεν
ἐν τῷ ποταμῷ τῶν Ἰορδάνου ἢ Ἀρμάν, ἢ σημαιοστολί-
σαντας, ἐπιχυδαῖον ἢ ἀπὸ τὸ ξύλινον ὄνομα Ἀρμάν.
Ἀλλὰ μᾶλλον φαίνεται σωστὸν ὅτι, ἐὰν ὁ Κρὴς Παῦλος
ἐδημίευε σχεδὸν μόνιμα εἰς τὴν αὐτὴν ὀφαγροῦσαν, ἔπρεπε
νὰ εἶναι ἐκεῖ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἢ Ἀρμάν,
καθὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἀρμάν
Ἁγιωνύμου ἐλέγετο ὁ ἅγιος οὗτος.
Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι εἰς τὸν Ἀνδρέαν [illegible] ἀνῆκε
καὶ γυναικεῖον ἐδάφιον διαφέρον τὰ Ἐλευθερνά, ὅπερ
μνημονεύει αὐτὸ τὸ Ἐφορεῖον (Ἐφ. Νικολαΐδ. Ἀθην.
1906)

(1) Ἡ δὲ συνήθεια τὸ τὸν τὴν «Χριστιανικὴ Ἡμερολόγιο» Κυπριανοῦ
Ἀνδρεάδ. Πλάνων ἔτ. Α' (1925) Μυκήνων λέγε τὸν
ἑξῆς: «Ἐλαιοζοφόρος ὁ ἅγιος Ὁσ. Ἰωάννης», ἀπαλείφει
ὁ ἐπαναλάβει Παῦλος / τὸν Ἀνδρέαν.